

KOLM KUNINGAT

Mari-Ann Oviir

Kolmekuningapäev on oma nime saanud kolmelt Idamaa targalt, kes tulid Petlemma vastsündinud Jeesust kummardama.

Kolmest kuningast räägivad paljud legendid. India kuningad olid piibliraamatu ennustusest kuulnud, et täht tõuseb Iisraelist. Nad panid 12 tarka meest ühele mäele valvama, millal see täht tõuseb. Sajandid möödusid, valvajad surid, aga täht ei ilmunud. Uued valvajad pandi ametisse. Viimaks ilmus täht! See paistis nagu päike päevalgi. Tähes nähti risti ja väikese lapse kuju. Valvajad teatasid tähe ilmumisest oma kuningatele. Need kuningad olid Nuubia kuningas **Melchior**, Seeba kuningas **Balthasar** ja Pärsia kuningas **Caspar**. Igaüks läks oma maalt teele. Täht käis nende eel ja nemad tähe järel. Neil ei olnud aega süüa, juua ega magada. Nad ruttasid ikka edasi. Jeruusalemmast juhatati neid Petlemma. Sinnagi saatis neid täht. Täht jäi lauda kohale seisma, laskus alla lauta, kus valgustas seda ning tõusis siis jälle taeva alla. Kuningad leidsid lapse söimes magavat ning Maarja ja Joosepi. Vanim, Melchior, andis üle kingitusena **kulda** – võimu, rikkuse ja igaviku sümboli. Keskealine Balthasar ulatas lapsele Jumala läheduse ja inimkonna võrdumina **viiruki**. Tumedanahaline Caspar kinkis **mürri** – harduse ja kannatuse sümboli. Kingitused võisid tähendada ka sündinud lapse kolme omadust: kuld on kuninga, viiruk preestri, mürr arsti märk. Kummardanud last, läksid kuningad koju tagasi. Sinna mäele, kus 12 tarka olid valvanud, ehitati tempel, kuhu asetati tähe kuju risti ja lapsega. Piibliväline pärimus teab meile jutustada, et kui apostel Toomas Indiasse läks evangeeliumi kuulutama, kuulis ta kuningatelt, mida need kord kuulnud ja näinud. Meestest said pärast seda, kui apostel Toomas oli nad ristinud, kristlased ning nad levtasid ristiusku. Nad surid kõrges vanuses.

Kolme Hommikumaa targa maised jäänused leiti Pärsiast. Keiser Constantinus Suure ema Püha Helena tõi need Konstantinoopolisse, kus neid hoiti Hagia Sophia kirikus. Sealt saadeti pühameeste säilmed Milanosse. 1163. aastal viidi reliikviad Kölni, kus need ka praegu asuvad toomkirikus kuldses sarkofaagis.

Hommikumaa tarkade algupära kohta on mitmesuguseid arvamusi. Nad kas olid babüloonlastest tähetargad ja tähtede järgi ennustajad või iraanlastest Meedia preestrisuguvõsa liikmed või uuemate uurimuste järgi hoopis Pärsiast pärit ülikud. Tegelikult ei olegi see oluline.

Piibli jutustus ei kõnele meile sõnagi kuningatest ega nimeta ka võõraste rändurite arvu. Piibel räägib tähetarkadest. Olgugi et Hommikumaalt Jeruusalemma saabunud mehed ei olnud kuningad, tulid nad kummardama Kuningat! Just selleks võtsid nad ette vähemalt 1500-kilomeetrise teekonna kas Assüüriast,

Pärsiast, Meediast või Babülooniast – maadest, kus kõige tõenäolisemalt tegutsesid tol ajal tähetargad ja preestrid, kes oskasid lugeda kosmose sõnumit, mida Jeesuse kodumaal ei mõistetud. Täht näitas neile teed! Just nendele paganatele ilmutas Jeesus ennast esmalt Kuningana... Ja sellel on tähendus!

Kas meie oleme valmis kummardama koos Hommikumaa tarkadega vastsündinud Kuningat? Kas meie usaldame oma elu, mõtted ja tegemised Tema juhtimise alla? Kas Jeesus on meiegi Kuningas?

Saksamaal kirjutatakse tänapäevalgi kodu kaitseks uksele kolme kuninga nimetähed C+M+B (Caspar, Melchior, Balthasar) ja aastaarv. Seda võib välja lugeda ka väljendina "Christus mansionem benedicat", mis tähendab „Kristus õnnistab seda maja“. Jumala kingitud arm Jeesuses Kristuses on tee, tõde ja elu. See kinnitab meie usku ja julgustab jagama armastust. Elame teadmises, et Jumala õnnistus on igal päeval/aastal uus.

KLPR 55

Foto: rawpixel.com - www.freepik.com

*Miks tulid targad hommikust
nii kauget, pikka teed?
Miks justkui Looja lähedust
neil tundsid südamed?
Nad söime ette korraks vaid
end heitsid põlvili,
kõik oma annid anda said
ja juba läksidki.
Kas tasus küll see ainus tund
nii kauget, pikka teed?
Kas ainult sellest tunnist und
neil nägid südamed?
Ja siiski! Neile piisas sest,
et minna rahuga
ja vabane da muredest
ning surra rõõmuga.
On hiljem palju miljoneid
ka Jeesust otsinud,
on uhkelt käidud pikki teid
kuid söimest möödutud.
Jääb targaks küll vast üksnes see,
kes lepib piskuga,
viib oma annid söimesse
ja leiab Jeesuse.*